

ומחא ליה בלא כוונה. האי אצלח למזוניה ולביתיה, ולא למכנש ממונא סגיי. מהימנא איהו, ולא כל כף. והאי מהימנותא במלין זעירין, אבל ברברבין לאו איהו מהימנא. מארי דלישנא בישא. וכלא חייכין במלוי. פומיה רב, שפנותיה רברבין. מאן דאשתתף בהדיה, אצלח בכולא. ואיהו אצלח אוף הכי. טב איהו לכל שתופא.

רשימא דההוא מכתשא עמיה, עינוהי זבלגין, ירוקין, וחד רשימו אוכס סחרא לון. האי איהו באת פ"א בשלימו דתרין אתוון, ואת ר' בלחודוי.

דא רישיה רב, וארבע שרטוטין רברבין במצחיה. ותלת זעירין בין קריצוי. על חוטמיה שערוי רברבין. ענפוי רברבין. רישיה עגיל. וחד לעילא קריעא זעיר. הוא גיבר חילא, מארי זדונא במלין.

שעריה קמיט, גייפא איהו. ובליליא אשתתף איהו לגיופא. לזמנין אתפשיל איהו באינתו אסורה. דיקניה מליא בשערין, האי אית ליה בדרועא שמאלא חד רשימו דחרבא, דמחא ליה חד גבר, אטר ימינא, ביומא רביעאה דשבתא, כד בעא שמשא לאתפנשא. דהא בההוא יומא איתער עליה חד חוטא דמאדים. ההוא חוטא דבסטר שמאלא, וההוא רשימא עקימא בבשריה בעיגולא.

כד מטא ליומין דסיבו, נפל מאתר דרכיב ביה, או סוסיא, או חמרא, או נפיל מן פותלא, ומניה יתחלש וימות. דהא חובא דחב בעולימוי בהבל רדיף אבתריה. ואי ההוא גברא תב בתיובתא באמצע יומוי, נפיל מגו חולשא דביה, וימות.

ואי תב בעולימוי, כדין תשפח שרטוטין דמצחיה, תלת רברבין וארבעה זעירין. ותרין תרין מגו עינוי דסלקין לעילא. האי באורח כל ארעא יחא מרעיה. ויפול מערסיה, וימות. דהא לעלמין אית ביה נפילה לבסוף. עייגין זעירין דקיקין, דלא אתחזיין גוונין דילהון לפום שעתא, וכד מסתפלגין בהון, אינון ירוקין ואוכמין. האי איהו שפון חדין, ואפין אריכין בחדידו, כדין תשפח במצחיה תרין שרטוטין, וחד זעירא בינייהו, האי איהו באת פ' בלחודוי, ובאת ר' בלחודוי.

האי איהו, שעריה תליא, ולא שעיע. אצלח בעובדי ידוי, ובאורייתא אי אשתדל. אוף הכי זעירא איהו בשייפוי, וגס בשרא לית ביה. רוחא, ממלל מגו חוטמוי, בגין דנוקבין דלהון דחיקין, ובגין כף נפיק רוחא בדחיקו לסטר שמאלא.

בירבא דיליה לעילא מארפובא, רשימא חד דמארי חבורה, דעבד ליה

רבייא חד בספין, ביומי עולימוי, ואסתפן ביה. מקנא הוא לאתתיה, עד דבני נשא חייבין מניה. בעי לאתתקנא בגוברין אחרנין, ולא אתתקן, וחייבין ביה. האי לא ישתתף בר נש בהדיה, דלא יצלת. חמדן איהו, אשתדל במה דלא אית ליה, חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולא הכי. זכי לבנות, ולא לבנים.

ואי מתחלפן שרטוטין, תרין זעירין וחד רברבא במצחיה, ואנפוי סומקין. זכי לבנין, ולברתא חדא, או דילדת ואסתלקת מעלמא.

ואי את חד אית ליה בתר אודניה ימינא, רושם דטלופחא, וחד שערא דתלי בריש אודניה. ואצבעא זעירא די בידא שמאלא כפיה כדין תתקיים ותוליד בנן ובנן. אי סימנן אליו יהון לה. בין רגלהא יכרע ויפול חד פרא, בין אינון דיהא מבוועא דנביע באורייתא. הוא מקרב ומפיק מבוועין ונחלין דאורייתא, ובשנין זעירין יתכנש מעלמא.

האי איהו מאינון אלה, דמתכנשין מעלמא מריש שתא ועד ריש שתא. ביומין קדמאין. מדאתחרב בי מקדשא, לא אשבח בר שתין חסר חד, ואלין אינון דמסתלקי מעלמא, פד יהבי ריחא, עד לא מטא זמנייהו. בגין דכד קודשא בריה הוא עאל לאוליה אורייתא, לאינון ינוקין דאסתלקו מעלמא, פד יהבי ריחא, עד לא מטא זמנייהו, אינון קדמאי באינון מלין. וקודשא בריה הוא אמר ליה לההוא ממנא יופיא"ל שמייה, דקאים וקשיר קשרין דאורייתא, מאן הוא דין דאקדים לי, הדא הוא דכתיב, (איוב מא ג) מי הקדימני ואשלם, ואשלם ודאי.

כדין קרא קודשא בריה הוא למטטרו"ן, דאיהו קיימא גו פרוכתא דפרסא, ושתין אלה רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סוחרניה, ואיהו מקשר קשרין למאריה. אמר ליה מאן האי דאקדים לי, מי הקדימני ואשלם. איהו רשים גו מתיבתא. או לא. אמר ליה מארי דעלמא, לאו איהו במתיבתא דילי, גו מתיבתא איהו. וכל אינון דקדמי, תחות כל שמיא דילך הוא, הדא הוא דכתיב, (שם) תחת כל השמים לי הוא.

בגין דתרין מתיבתין אית לעילא. מתיבתא דההוא נער מטטרו"ן. ומתיבתא עילאה דקודשא בריה הוא. ובכל אתר דתנינן מתיבתא עילאה, דא הוא דקודשא בריה הוא. מתיבתא דרקיע, דא דמטטרו"ן. כדין אמר ליה קודשא בריה הוא, אי הכי, לקוט ליה גפאי. לקוט ליה, וארח ליה, הדא הוא דכתיב, (שה"ש ו ב) דודי ירד לגנו לערוגת הבשם. דודי, דא קודשא בריה הוא, כמה דאת אמר (שם ב טז) דודי לי ואני לו הרועה בשושנים. ירד לגנו, דא גורן דרקיע, דקיימי כגורן. לערוגת

הבושם, דא מתיבתא דמטטרו"ן. לרעות בגנים וללקט שושנים, לעיינא ולאסתפלא באינון מתיבתאן דיליה. מאי וללקט שושנים, אל תקרי שושנים אלא שושנים. אלין אינון דמקדמי ריחא בהאי עלמא, דמתלקטי ומסתלקי מהאי עלמא, עד דלא מטא זמנייהו.

ברין קארי ההוא נער מטטרו"ן לגבריאל, די קסת הסופר בחרצוי, ואמר ליה, כתוב פתקא והב למלאך המות על פלוני, דילקוט ליה מעלמא. ואתלקיט מיד. וסלקין ליה בקדמיתא למתיבתא (דף נ"ב) דמטטרו"ן, ותמן אמר תלמודיה דאייתי בידיה. ואוליף תמן מה דאוליף. לבתר סלקין ליה למתיבתא עילאה דקודשא בריך הוא. וזמינא למתיבתא דיליה. ותמן אשתעשע בהו, באינון ינוקין דיליה, וברזין עילאין, וטעמי אורייתא, דהוו סתימין מגיה בהאי עלמא.

ויופיא"ל רב ממנא, אזיל מגו מתיבתא עילאה, וחתים סתרין ורזין דאורייתא, מגו תרין מתיבתי. כל מה דאקשו במתיבתא דרקיעא, אינון דמתיבתא עילאה מתרצין. במתיבתא עילאה, לית תמן פרכי וקושין, אלא במתיבתא דרקיעא. וחתים מתרי מתיבתי מלין דאורייתא פדקא זאות. ועל דא פתיב, (תהלים פד ח) ילכו מחיל אל חיל. וזמנא דאתי יסתלקון פרכי וקושין מגו מתיבתא דרקיעא. דאתמר, ילכו מחיל אל חיל, וכתיב (שם קכב ז) יהי שלום בחילך שלום בארמנותיה. עד הכא רזין דעינין, בגו גוונין לאסתפלא.

דיוקנון דחוטמא, חוטמא איהו חותמא ופרצופא דבר נש לאשתמודעא. חוטמא זעירא עקימא, דלא אתיישבא פראוי באורח מישר, דא איהו דאבד פרצופא דבר נש, ודא איהו באת ה' בלחודוי, בלא שלימו. דא איהו דאורח ענותנותא ושלמתא אתעקב (אתעבר) מיניה, חציפא איהו. שעריה בין סומק לחיור.

תלת רשימין רברבין על מצחיה, ותלת אחרנין דלא אתחזין כל פך. תלת שרטוטין אחרנין מסטרא דא לסטרא דא, שפון דיליה רברבין. בחציפותיה ממלל בקשיו כל מה דבעי. דאורח ענותנותא אתעבר מחוטמיה, ומעל אנפוי, דהא פיסופא וענותנותא מיישר חוטמא על אנפין. והאי לית ביה כלל. ובגין דאיהו חציפא, פדיב וחייה במלוי. ואי מתעברין שרטוטין מעל מצחיה, ואינון תלת רברבין ותרין זעירין, ושעריה אוכם, הא איהו בין תרין אתון במתקלא. דא נמוך רישא, וחייה במלוי. שעריה שעיע ולא כל פך, צערין רברבין מתערין עלוי, ואשתזיב מפלהו.

דָּא, זְכוּ זְעִירָא מְאָבוּי מְגִין עֲלֵיהּ. וְהָהוּא זְכוּ אֶתְרָשִׁים גּוּ עֲמוּדָא דְקָאִים
בֵּיהּ הָהוּא נָעַר. וְאִיהוּ זְכִי בְּחַד יִתְמָא. בְּגִין דְּכָל יִתָּם וְאֶרְמְלָתָא,
קְיָיִמִין בְּפִקְדוּנֵיהּ דְּמִטְטְרוּ"ן, דְּקִיָּמָא לְדִיָּנָא בְּאִינוּן שְׁבָעִין סְנֵה דְרִין.
בְּהִיבְרָא דְזְכוּתָא, דִּינִין פֶּל דִּינִין דְּעֵלְמָא, פֶּר מִתְלַת, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי.
וְכִלְהוּ בְּקִרְאֵי פְתִיבֵי. בְּנֵי, דְכִתִּיב (ש"א א יא) וַתִּתְפַּלֵּל עַל ה', עַל

ה' דִּיָּקָא, לְעֵילָא לְעֵילָא. אֶתְרָא דְמִזְלָא עֵילָאָה. חַיִּי, דְכִתִּיב (ישעיה לח ה)
הֲנֵנִי יוֹסִיף עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, יוֹסִיף דִּיָּקָא. מְזוּנֵי, דְכִתִּיב (תהלים
נח כג) הַשֶּׁלֶף עַל ה' יִהְיֶה וְהוּא יִכְלֹפְלֶךָ, עַל דִּיָּקָא. וַתִּמָּן דִּינִין בְּנֵי עֵלְמָא.
וְיַהֲבִין פִּתְקָא לְמִלְאָךְ הַמָּוֶת לְקִטְלָא לֹוֹן, וּלְנִטְלָא רִוּחֵיהוֹן, וְהוּאִיל
וּמִשְׁכּוּנֵין עֵילָאִין, וְטָבִין דְבְנֵי נָשָׂא בִידוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
פְקִיד לְמִטְטְרוּ"ן, דִּיהוּן בְּנוֹי דְהָהוּא פֶּר נֶשׁ וְאַתְתִּיהּ בְּפִקְדוּנָא דִּילֵיהּ.
וּבְגִין דְּאָסוּר לְמִשְׁכְּנָא לֹוֹן, מִשְׁכּוּנֵין עַל מִשְׁכּוּנֵין, לָא יְקוּמוּן.
וְעַרְדָּ דָּא, מֵאֵן יִשְׁיַזִּיב לֹוֹן מְעִינוּי, הָהוּא זְכוּ אַגִּין עַל בְּנוֹי. וְהוּא, חַד
מִנֵּיהוּ דְהָהוּא זְכוּ אַגִּין עֲלֵיהּ, בְּעִדָן עֲקִתִּיהּ.

לְדָא אִית לֵיהּ רוּשָׁם בְּמִצְחֵיהּ. חַיִּיבָא, אוּ גֵיפָא אִיהוּ. וְלֹא אֶתְחַזִּי קָמִי
בְּנֵי נָשָׂא, דְלֹא יִדְעִין בֵּיהּ. דָּא אֶצְלַח. וּמֵאֵן דְּאֶתְחַבֵּר בְּהַדְיָה, יֶצְלַח
יִתִיר מִגֵּיהּ.

חֻטְמָא עֲקִימָא, וְתָרִין נוֹקְבִין דִּילֵיהּ רַבְרַבִּין, וְסִלְקִין לְבַר אִינוּן פְּתַחֲזִין
דְּנַחֲרִוּי, וְחֻטְמָא לָא סָלִיק. דָּא אִיהוּ בָּאָת ה' בְּשָׁלִימוּ.
אַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין בְּמִצְחֵיהּ רַבְרַבִּין, וְשִׁית זְעִירִין. אוּדְנוּי רַבְרַבִּין. עֵינוּי
רַבְרַבִּין. וְתָרִין רְשִׁימִין אוּכְמִין דְּקִיקִין בְּעֵינֵיהּ דִּימִינָא. שְׁעָרֵיהּ,
לָא אֶתְתַּקֵּן בְּמִזְיָהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְתַקִּיף. רוּשָׁם מְכַתְּשָׁא בְּמִצְחֵיהּ.
דָּא שְׂרָפָא, בְּכָל יוּמָא זְמִין פֶּד אֶתְרַעַם. בְּרוּגְזֵיהּ, קָרִיר חוּטְמֵיהּ, וְאַתְחַזִּי
חָנוּר. תָּב מְרוּגְזֵיהּ לְזִמְן רַב. מְהִימְנָא אִיהוּ בְּמִלִּין רַבְרַבִּין. וּבְזְעִירִין
לָאוּ הָכִי. חֲמֵדָן אִיהוּ. גּוּפִיָּה מְלֵי מְכַתְּשִׁין וְאַבְעָבוּעִין בְּכָל יוּמֵי שְׁתָּא,
וּבַר זְמָנָא חַד זְעִיר בְּיוּמֵי דְסִתְוָא, אֶתְנַהִיג בְּעֲנוּתְנוּתָא בְּבִיתֵיהּ. תִּיאוּכְתִּיא
לְמִיכַל בְּכָל אֶתְר, אֶף עַל גַּב דְּלֹא יִזְמָנוּן לֵיהּ. אִי זְכִי בְּאוּרִיָּתָא, וְאוּלִיף
יְנוּקִין, זְכִי בְּהוּ בְּשִׁי"ן תִּי"ו.

בִּידֵיהּ יְמִינָא, רוּשָׁם עֲמִיקָא מִתּוּלְדָה דְּאֶתְנִילִיד בֵּיהּ. תָּרִין נָשִׁין אֶזְדַּמְנוּ
לֵיהּ, קְדַמִּיתָא תְּמִית עַל מִשְׁבָּרָא. תְּנִינָא תִּזְפִי לְתָרִין בְּנִין, חַד
יְמִית זְעִיר בְּחֻלְבָּא דְּאִימֵיהּ, וְחַד יְקוּם בְּעֵלְמָא גֵּיפָא, יִתִיר מְבַנֵּי נָשָׂא
אַחֲרֵנִין, וְחַיִּין קְיָיִמִין בֵּיהּ, אָבַל לָא פֶּל כֶּף.

חֻטְמָא דְּאִזִּיל בְּאוּרַח מִיִּשְׁר, וּמִתְתַּקְנָא עַל גְּבֵי אַנְפִּין. הָאִי אִיהוּ בָּאָת